

EXPUNERE DE MOTIVE

În conformitate cu prevederile art.1 pct.1 poz.3 din Legea nr.291/2004 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, Guvernul este abilitat să emită o ordonanță pentru reglementarea unor măsuri financiare.

În acest sens, a fost elaborată prezenta Ordonanță a Guvernului pentru reglementarea unor măsuri financiare, în care sunt prevăzute următoarele:

I. 1. În conformitate cu Acordul de împrumut dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea proiectului privind alimentarea cu apă și protecția mediului în Valea Jiului, ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 34/1996 aprobată prin Legea nr. 22/1997, la data de 24.03.2004, obligația de plată a României (Împrumutatul), prin Ministerul Finanțelor Publice (MFP) față de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare a fost de 783.617,30 USD.

În conformitate cu AISG încheiat între Ministerul Finanțelor Publice, Regia Autonomă a Apei Valea Jiului (RAA Valea Jiului) și Consiliul Județean Hunedoara, obligația de plată a RAA Valea Jiului, în calitate de beneficiar al împrumutului, către Ministerul Finanțelor Publice, la data de 10.03.2004, a fost de 25.475.398.423,00 lei (curs valutar comunicat de BNR valabil la data scadenței la extern: 32.510 lei/USD).

RAA Valea Jiului a achitat, până în prezent, suma de 2.805.000.000,00 lei în contul datoriei față de Ministerul Finanțelor Publice aferente scadenței la extern din data de 24.03.2004, sumă virată ulterior la Banca Națională a României, rezultând un debit față de Ministerul Finanțelor Publice de 22.670.398.423,00 lei.

2. În conformitate cu Acordul de împrumut dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru finanțarea proiectului privind conservarea energiei termice, semnat la 13 aprilie 1997, ratificat prin Ordonanța Guvernului nr. 38/1997 aprobată prin Legea nr. 205/1997, la data de 20.05.2004, obligația de plată a României (Împrumutatul), prin Ministerul Finanțelor Publice (MFP) față de BERD a fost de 2.613.096,17 USD.

2.1. În conformitate cu AISG încheiat între Ministerul Finanțelor Publice, RAGCL Oltenița și Consiliul Local Oltenița, obligația de plată a RAGCL Oltenița, în calitate de beneficiar al împrumutului, către Ministerul Finanțelor Publice, la data de 10.05.2004, a fost de 110.123,65 USD, adică 3.726.694.439,65 lei (curs valutar comunicat de BNR valabil la data scadenței la extern: 33.841 lei/USD).

RAGCL Oltenița a achitat, până în prezent, suma de 1.000.009.233,09 lei în contul datoriei față de Ministerul Finanțelor Publice aferente scadenței la extern din data de 20.05.2004, sumă virată ulterior la Banca Națională a României, rezultând un debit față de Ministerul Finanțelor Publice de 2.726.685.206,56 lei.

2.2. În conformitate cu AISG încheiat între Ministerul Finanțelor Publice, RAM Buzău și Consiliul Local Buzău, obligația de plată a RAM Buzău, în calitate de beneficiar al împrumutului, către Ministerul Finanțelor Publice, la data de 10.05.2004, a fost de 900.080,92 USD, adică 30.459.638.413,72 lei (curs valutar comunicat de BNR valabil la data scadenței la extern: 33.841 lei/USD).

RAM Buzău a achitat, până în prezent, suma de 3.550.000.000 lei în contul datoriei față de Ministerul Finanțelor Publice aferente scadenței la extern din data de 20.05.2004, sumă virată ulterior la Banca Națională a României, rezultând un debit față de Ministerul Finanțelor Publice de 26.909.638.413,72 lei.

2.3. În conformitate cu AISG încheiat între Ministerul Finanțelor Publice, RAGCL Pașcani și Consiliul Local Pașcani, obligația de plată a RAGCL Oltenița, în calitate de beneficiar al împrumutului, către Ministerul Finanțelor Publice, la data de 10.05.2004, a fost de 265.915,65 USD, adică 8.998.851.511,65 lei (curs valutar comunicat de BNR valabil la data scadenței la extern: 33.841 lei/USD).

RAGCL Pașcani nu a achitat până în prezent nici o sumă în contul datoriei față de Ministerul Finanțelor Publice aferente scadenței la extern din data de 20.05.2004.

Ordonanțele de ratificare ale acordurilor de împrumut menționate prevăd ca sursă de acoperire a obligațiilor de plată la extern sursele proprii ale regiilor, sumele virate de către regii pentru constituirea fondului de risc, precum și cele virate de către consiliile locale/ județene garante pentru constituirea fondului privind garantarea rambursării ratelor scadente la împrumuturile subsidiare, precum și a plății dobânzilor și comisioanelor aferente acestora.

3. În conformitate cu prevederile Acordului de împrumut dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (BIRD) pentru finanțarea Proiectului privind reabilitarea transporturilor, etapa I, ratificat prin Legea nr. 50/1993 amendată prin Ordonanța Guvernului nr. 54/1994 și Hotărârea Guvernului nr. 33/1999, la data de 15.04.2004 obligația de plată a României, în calitate de Împrumutat, față de BIRD a fost de 6.770.454,79 USD.

Conform prevederilor Acordurilor subsidiare de finanțare încheiate între Ministerul Finanțelor Publice, Registrul Auto Român (RAR), Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale din România (CNADNR) și respectiv Compania Națională CFR SA, precum și a Actelor adiționale ale acestor acorduri, obligația de plată a celor trei beneficiari finali, către Ministerul Finanțelor Publice a fost de 231.745.897.006,91 lei (curs valutar comunicat de BNR valabil la data scadenței la extern : 34.229,00 lei/USD). Din aceasta sumă, RAR și CNADNR au achitat în contul datoriei față de Ministerul Finanțelor Publice suma de 193.391.111.567,36 lei, suma rămasă de plată de către CN CFR SA, fiind de 38.364.785.439,55 lei, rezultând un debit al Ministerului Finanțelor Publice față de Banca Națională a României de 38.364.785.439,55 lei.

Ca urmare, în prezent, debitul Ministerului Finanțelor Publice față de Banca Națională a României este de 99.670.358.994,48 lei.

Având în vedere faptul ca fondurile privind garantarea rambursării ratelor scadente la împrumuturile subsidiare, precum și a plății dobânzilor și comisioanelor aferente acestora, nu sunt suficiente pentru stingerea debitului, iar în conformitate cu noul statut al Băncii Naționale a României ce va intra în vigoare la data de 1.01.2005, aceasta nu poate fi creditor al Ministerului Finanțelor Publice, este necesară adoptarea reglementării care sa permită achitarea obligațiilor Ministerului Finanțelor Publice față de Banca Națională a României, pentru anul 2004, din fondul de risc pentru garanții de stat pentru împrumuturi externe constituit în baza Legii datoriei publice nr. 81/1999, urmând ca, ulterior, Ministerul Finanțelor Publice să acționeze în vederea recuperării sumelor de la beneficiarii finali. Astfel, eventualele debite care vor apărea pe parcursul anului 2004, debite aferente împrumuturilor contractate de Ministerul Finanțelor Publice și subîmprumutate unor beneficiari care întâmpină dificultăți în constituirea surselor financiare de plată, vor fi achitate în conformitate cu prevederile ordonanței propuse.

Menționăm ca debitele Ministerului Finanțelor Publice față de Banca Națională a României ca urmare a efectuării plăților la extern de către aceasta, în perioada 2002-2003, au fost stinse printr-o ordonanță similară celei propuse, respectiv Ordonanța Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor măsuri financiare.

II. Prin Hotărârea Guvernului nr.807/2002, Ministerul Finanțelor Publice a fost autorizat ca pentru anul 2002 și anii următori, să încheie cu agențiile specializate de rating Standard & Poor's, Fitch Ratings Ltd., Japan Credit Rating Agency Ltd. și Moody's Investors Service, contracte sau acorduri-cadru pentru prestarea serviciilor de evaluare a riscului de țară, în cazul în care acest lucru este solicitat de către agenții.

Conform actului normativ menționat, plata taxelor și cheltuielilor aferente serviciilor prestate de agențiile de rating se face în baza contractelor, a acordurilor-cadru încheiate cu agențiile de rating sau numai în baza facturilor emise de către agențiile de rating în cazul neîncheierii contractelor sau acordurilor-cadru.

În baza Hotărârii Guvernului nr.807/2002, la solicitarea agențiilor de rating, Ministerul Finanțelor Publice a încheiat în anul 2003 acorduri cu toate cele patru agenții de rating, taxele percepute de acestea pentru serviciile de evaluare a riscului de țară acordate României fiind fixate la anumite sume (indiferent de numărul de emisiuni de obligațiuni realizate într-un an sau depinzând de numărul de emisiuni de obligațiuni).

Ulterior, la efectuarea plăților la extern de către Banca Națională a României, reprezentând taxele percepute de agențiile de rating pentru serviciile de evaluare a riscului de țară acordate României, în conformitate cu prevederile acordurilor încheiate cu agențiile de rating, băncile comerciale la care agențiile de rating aveau deschise conturi, indicate în facturile transmise Ministerului Finanțelor Publice, au solicitat Băncii Naționale a României plata unor comisioane bancare.

Aceste comisioane bancare, reprezentând de fapt remunerarea unui intermediar pentru prestațiile furnizate, în conformitate cu practicile bancare internaționale, pot fi suportate de ordonator sau de către beneficiarul transferului, caz în care suma care face obiectul plății ar fi diminuată.

Sumele reprezentând comisioane bancare plătite unor bănci străine ca urmare a efectuării plăților de taxe și cheltuieli aferente serviciilor de evaluare a riscului de țară acordate de agențiile de rating sunt nesemnificative, până acum Banca Națională a României achitând sumele de 10 EUR și

50 USD aferente comisioanelor bancare percepute la plăta la extern a sumelor corespunzătoare serviciilor de rating prestate de Moody's Investors Service și respectiv Standard & Poor's.

Datorită faptului că în acordurile încheiate de Ministerul Finanțelor Publice și agențiile de rating nu se specifică cine ar suporta aceste comisioane, sumele percepute de către agenții pentru serviciile efectuate neputând fi diminuate, este necesară elaborarea bazei legale care să permită efectuarea plăților către Banca Națională a României reprezentând contravaloarea în lei a comisioanelor bancare achitate la extern.

Având în vedere cele menționate mai sus, în prezentul proiect de ordonanță a Guvernului, a fost inserat un articol în temeiul căruia să se asigure plata comisioanelor bancare plătite unor bănci străine ca urmare a efectuării plăților de taxe și cheltuieli aferente serviciilor de evaluare a riscului de țară, acordate de agențiile de rating în anii 2003 și 2004, în anii următori, această problemă urmând a fi reglementată în noile acorduri ce vor fi încheiate în anul 2005, sens în care sumele reprezentând comisioanele bancare care se vor plăti începând cu data de 01.01.2005 vor fi prevăzute anual în legea bugetului de stat.

Plata se va face de către Ministerul Finanțelor Publice din bugetul de stat, de la capitolul 88.01.03 : "Cheltuieli ocazionate de emisiunea și plasarea titlurilor de stat și de riscul garanțiilor emise de stat în condițiile legii".

III. Programul ISPA este unul dintre principalele instrumente financiare de susținere a eforturilor țărilor candidate, în perioada de preaderare la Uniunea Europeană.

Memorandumurile de finanțare ISPA au prevăzute la art.8 o serie de condiții (specifice fiecărui proiect/memorandum) care sunt de competența Beneficiarilor proiectelor și care trebuie îndeplinite pentru ca avansurile (tranșa a doua) și/sau plățile intermediare să poată fi transferate României de către Comisia Europeană. Aceste condiții sunt de tipul:

- înființarea unei Unități de Implementare a Proiectului, condusă de un șef de proiect, conform Termenilor de Referință aprobați de Comisia Europeană;
- prezentarea unui Plan de Achiziții în cadrul Proiectului, care să fie aprobat de Comisia Europeană;
- prezentarea unui studiu de evaluare a impactului Proiectului asupra mediului, care să fie agreat de Comisia Europeană;
- prezentarea unui plan de gestionare a problemelor de mediu generate de proiect, eventual pe baza unui contract al cărui Termeni de Referință trebuie aprobați de Comisia Europeană;
- prezentarea unor dovezi suficiente ca este asigurată cofinanțarea Proiectului (contract de împrumut extern semnat, asigurarea garanțiilor de rambursare, etc.);
- prezentarea a numeroase alte documente tehnice și de politică locală specifice ambientului de implementare a Proiectului.

Din experiența diferiților Beneficiari s-a constatat că îndeplinirea acestor condiții a implicat acțiuni comune ale Beneficiarilor cu diferite autorități locale, servicii centrale și deconcentrate ale administrației publice centrale, consultanți locali și externi, pe aspecte tehnice/juridice, negocieri cu co-finanțatori și instituții financiare, care s-au derulat uneori cu dificultăți-pe parcursul mai multor ani. De asemenea, verificarea îndeplinirii acestor condiții, a fost întotdeauna urmărită cu maximă rigurozitate de serviciile Comisiei Europene.

Principalii beneficiari ai proiectelor ISPA sunt:

- în domeniul mediului: autorități ale administrației publice locale și operatori locali de utilități publice;
- în domeniul transporturilor: Compania Națională de Autostrăzi și Drumuri Naționale S.A., Compania Națională CFR S.A.

Condițiile articolului 8 din Memorandumurile de finanțare ISPA însă, nu împiedică Agențiile de implementare ISPA să înceapă contractarea și efectuarea plăților către Contractorii

(executanți de lucrări sau prestatori de servicii de asistență tehnică) imediat după semnarea acestor memorandumuri de finanțare.

De aceea, cu ocazia misiunilor de audit ISPA efectuate de reprezentanții Comisiei Europene (DG REGIO) în octombrie 2003 și februarie 2004, aceștia au solicitat autorităților române (Fondului Național din cadrul Ministerului Finanțelor Publice) alocarea unui fond de tip tampon care să fie transferat Agențiilor de implementare și utilizat de către acestea pentru efectuarea la timp a plăților către contractori, în cazul în care neîndeplinirea condițiilor de la articolul 8 al memorandumului de finanțare blochează temporar transferul de fonduri de la Comisia Europeană.

Solicitarea Comisiei implică mai ales în cazul proiectelor din domeniul protecției mediului trecerea pe finanțare de la bugetul de stat a Proiectului (în locul finanțării de la Uniunea Europeană), în situația în care autorități ale administrației publice locale și operatori locali de utilități publice nu îndeplinesc condițiile de implementare a proiectului stabilite prin memorandumul de finanțare ratificat prin lege. Astfel de situații pot conduce, teoretic la oprirea finanțării proiectului de către Comisie și la solicitarea de către aceasta a returnării tuturor sumelor plătite anterior.

Pe de altă parte, trebuie avută în vedere și relația directă contractuală "Agenție de Implementare - Contractor". În cazul proiectelor din domeniul mediului, Agenția de Implementare este Oficiul de Plăți și Contractare PHARE din cadrul Ministerului Finanțelor Publice. Neplata la scadență a contracturilor poate conduce la penalizări de întârziere care vor fi reclamate de Contractor Agenției de Implementare, deși aceasta nu dispune de sumele de la Comisia Europeană, din vina Beneficiarilor (neîndeplinirea condițiilor de finanțare).

Independent de problema ridicată de auditorii DG REGIO, Ministerul Finanțelor Publice a stabilit proceduri și există prevederi bugetare pe anul 2004 pentru un fond de tip tampon, dar destinația acestuia, aprobată prin lege, este de a asigura continuitatea finanțării proiectelor ISPA în cazul:

- întârzierii unor transferuri de fonduri de la Comisie ca urmare a duratei procedurilor acesteia sau a clarificărilor suplimentare solicitate de aceasta;
- finanțării finalului execuției proiectelor, când transferul sumelor de la Comisie se oprește la 80% din contribuția Comunității, până la transmiterea declarației finale de cheltuieli.

Cadrul de reglementare existent pentru utilizarea acestui fond nu acoperă cazul indisponibilității fondurilor de la Comisie ca urmare a neîndeplinirii condițiilor de la articolul 8 din Memorandumurile de finanțare ISPA.

Având în vedere cele de mai sus, precum și faptul că în luna septembrie 2004 o nouă misiune de audit DG REGIO va reexamina modul de implementare a recomandărilor misiunilor anterioare, iar concluziile raportului acestei misiuni vor avea o mare importanță în accelerarea plăților de la Comisia Europeană în cadrul programului ISPA, precum și în crearea unor condiții mai favorabile de încheiere a negocierilor în cadrul Capitolului 21, se impune reglementarea problematicei mai sus enunțate.

IV. În concordanță cu programul de investiții, de re tehnologizare și de achiziționare de material aeronautic, prin Hotărârile Guvernului nr.1305/13.11.2003 și 599/21.04.2004, a fost aprobată contractarea de către Societatea Comercială "Compania Națională de Transporturi Aeriene Române – TAROM"- S.A. a unor credite externe, în valoare de 229,1 mil. USD, ce vor fi garantate de către Ministerul Finanțelor Publice, în proporție de 100%, necesare pentru achiziționarea a patru aeronave tip Airbus A 318.

Pentru cele patru aeronave tip Airbus A 318 sunt programate livrări în noiembrie – decembrie 2006 și în 2007.

Ca urmare a semnării contractului de vânzare-cumpărare de către "Compania Națională de Transporturi Aeriene Române – TAROM"- S.A. cu Compania "AIRBUS GIE" Franța, societatea

română are obligația să achite un avans de 15% din prețul de achiziție, în sumă totală de 40.717.040 USD, cu următorul grafic de scadență:

Anul	Suma -USD -
2004	10.179.260
2005	10.041.080
2006	15.337.980
2007	5.158.720

Având în vedere solicitarea companiei AIRBUS GIE de a achita o cota din avans înainte de contractarea creditelor externe aprobate prin Hotărârile Guvernului nr.1305/2003 și 599/2004, Compania Națională de Transporturi Aeriene Române – TAROM”- S.A. a achitat către furnizor, la începutul anului 2004, suma de 10.179.260 USD.

Pentru reglementarea acestei sume, în baza Legii nr. 81/1999 privind datoria publică, art. 2, lit.l., este necesară emițerea unui act normativ cu putere de lege pentru aprobarea contractării de către Compania Națională de Transporturi Aeriene Române – TAROM”- S.A. a unui credit extern în valoare totală de 10,2 mil. USD, garantat de către Ministerul Finanțelor Publice în proporție de 100%, a cărui rambursare, precum și plata primelor de asigurare, a dobânzilor, a comisioanelor și a altor costuri aferente se vor asigura din surse proprii și în completare, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în limita sumelor aprobate anual cu această destinație.

De asemenea se va proceda ulterior la modificarea Hotărârii Guvernului nr. 599/2004, prin diminuarea sumei prevăzute a se contracta prin credite externe, respectiv 229,1 mil. USD cu contravaloarea avansului achitat în 2004.

V. Conform acțiunilor concrete pe care Guvernul României s-a angajat pe data de 25 februarie la Bruxelles să le îndeplinească până în iunie 2004, în cadrul măsurilor prioritare aflate în responsabilitatea Ministerului Finanțelor Publice, la capitolul „Politică fiscală”, este și “Finalizarea integrării celor trei administrații existente pentru colectare, audit și aplicare a contribuțiilor la asigurările sociale în cadrul Ministerului Finanțelor Publice”.

Prin proiectul de ordonanță se prevede preluarea de la 1 ianuarie 2006 de către Ministerul Finanțelor Publice prin unitățile sale subordonate, de la Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Sănătății, a activităților de colectare, control și soluționare a contestațiilor privind creanțele bugetare reprezentând contribuția de asigurări sociale și contribuția pentru asigurări sociale de sănătate, datorate de persoanele fizice asigurate pe baza declarației de asigurare.

Pentru realizarea obiectivului mai sus menționat, este necesar ca pana la data de 1 ianuarie 2006 sa fie consolidate relațiile dintre Agenția Națională de Administrare Fiscala si Casa Națională de Pensii si Alte Drepturi de Asigurări Sociale, Agenția Națională pentru Ocuparea Forței de Munca si Casa Națională de Asigurări de Sănătate privind atât schimbul de informații necesare fiecărei instituții implicate pentru contribuțiile sociale datorate de persoanele juridice si persoanele fizice care au calitatea de angajator si entități asimilate angajatorilor, cat si punerea la punct a unui mecanism comun de acordare a asistentei contribuabili in acest domeniu.

De asemenea, mai sunt necesare realizarea următoarelor activități:

-desfășurarea de activități necesare transferului activităților de colectare, control si soluționare a contestațiilor privind creanțele bugetare reprezentând contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice asigurate pe baza declarației de asigurare, de către Casa Națională de Pensii si Alte Drepturi de Asigurări Sociale si Casa Națională de Asigurări de Sănătate;

-implementarea de către direcțiile de specialitate implicate în acest proces atât din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, cât și din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a măsurilor de organizare a proceselor de administrare a acestor contribuții sociale, inclusiv dezvoltarea sistemelor IT;

-proiectarea și dezvoltarea de către instituțiile implicate a unei campanii de informare a persoanelor fizice despre schimbările intervenite privind contribuțiile sociale datorate de persoanele fizice non-angajate.

În proiectul ordonanței se reglementează, de asemenea, armonizarea termenului de declarare și a termenului de plată a obligațiilor bugetare reprezentând contribuții sociale datorate de persoanele fizice asigurate pe baza declarației de asigurare, celelalte proceduri de administrare fiind reglementate de Ordonanța Guvernului României nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

VI. 1. În vederea diminuării volumului arieratelor Guvernul României a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr.40/2002 pentru recuperarea arieratelor bugetare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.491/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit prevederilor acestui act normativ tuturor debitorilor indiferent de forma de proprietate și modul de organizare li s-au acordat înlesniri la plata obligațiilor fiscale restante, astfel:

- amânări/eșalonări la plata impozitelor, taxelor, contribuțiilor și altor venituri ale bugetului general consolidat, inclusiv accesoriilor aferente acestora;
- amânări și/sau scutiri ori amânări și/sau reduceri de dobânzi și/sau penalități de întârziere.

De asemenea în vederea creșterii atractivității la privatizare a societăților comerciale, inclusiv a celor din domeniul agricol, în baza Legii nr.137/2002 privind unele măsuri pentru accelerarea privatizării, cu modificările și completările ulterioare și a Legii nr.254/2002 s-au acordat înlesniri la plată constând în:

- scutiri parțiale sau totale de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;
- eşalonarea la plată a impozitelor și contribuțiilor cu reținere la sursă;
- scutirea accesoriilor aferente obligațiilor restante la data de 31.12.2001, sau 31.12.2002, după caz, calculate până la data transferului dreptului de proprietate asupra acțiunilor.

Având în vedere condițiile prevăzute în protocolul 2 din Tratatul de aderare la Uniunea Europeană referitor la capitolul „Concurență și ajutor de stat”, precum și pentru eliminarea raportării ajutoarelor de stat după data de 01.01.2005 a fost necesară limitarea acordării ajutoarelor de stat reprezentând scutiri sau reduceri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat, inclusiv accesorii până la 31.12.2004, urmând ca înlesnirile la plată să se deruleze în continuare în aceleași condiții în care au fost acordate până la stingerea integrală a sumelor eşalonate la plată, iar în cazul nerespectării acestor condiții înlesnirile la plată își pierd valabilitatea, sumele scutite urmând a fi repuse în sarcina contribuabililor și a fi recuperate prin modalitățile prevăzute de Codul de procedură fiscală.

2. Pe de altă parte înlesnirile la plată acordate în baza actelor normative menționate anterior reprezintă o alternativă de recuperare a obligațiilor fiscale neachitate la termen, atât înaintea începerii executării silite, cât și în timpul efectuării acesteia, cu scopul ameliorării încasării veniturilor bugetare, al diminuării costului gestiunii arieratelor din punct de vedere material și al resurselor umane, permițând contribuabililor cu potențial economic să depășească dificultățile conjuncturale care au generat incapacitatea temporară de plată.

Din informațiile transmise de organele fiscale teritoriale, precum și din experiența practică a specialiștilor direcției de profil din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, se

desprinde concluzia că în numeroase cazuri, agenții economici au achitat cu mici întârzieri ratele eşalonate la plată, obligațiile curente reprezentând condiție de menținere a valabilității înlesnirilor la plată acordată sau nu și-au putut constitui garanțiile la termenele prevăzute.

Ca urmare a celor de mai sus, cu toate că agenții economici beneficiază de un potențial economic real pentru susținerea efortului financiar de achitare a ratelor de eşalonare, a obligațiilor curente și dobânzilor percepute pe perioada eşalonării, precum și de constituirea garanțiilor, aceștia sunt în situația pierderii valabilității înlesnirilor la plată și sunt supuși procedurii de executare silită, o modalitate de recuperare a creanțelor ce presupune costuri suplimentare.

Față de cele de mai sus și având în vedere că prin plata în rate a obligațiilor fiscale restante se asigură un flux continuu de venituri certe și lichide bugetului general consolidat s-a considerat oportun ca dacă până la 30.11.2004 agenții economici fac dovada plății ratelor, obligațiilor curente, a constituirii garanției, a oricăror altor obligații fiscale ce nu fac obiectul înlesnirilor la plată, precum și îndeplinirii celorlalte condiții în care înlesnirile au fost aprobate, pot beneficia de menținerea valabilității înlesnirilor la plata acordate, cu toate efectele prevăzute de lege.

3. Potrivit prevederilor legale în vigoare, pentru debitorii care beneficiază de amânarea la plata a dobânzilor datorate pe perioada derulării înlesnirilor la plată, pentru care s-au stabilit termene de plată viitoare și care pe de altă parte înregistrează sume de rambursat sau de restituit de la bugetul general consolidat, s-a reglementat posibilitatea ca organele fiscale competente să poată efectua stingerea acestor obligații numai la cererea debitorilor.

VII. Prin Hotărârea Guvernului nr.435/1996 privind autorizarea Agenției Naționale pentru Privatizare de a participa la constituirea Fundației Post-privatizare s-a constituit Fundația Post-Privatizare ca persoană juridică română, apolitică, nonprofit, în vederea sprijinirii și dezvoltării sectorului privat în România, conform Memorandumului de înțelegere semnat între Guvernul României, Comisia Comunității Europene și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare la 6 iulie 1995.

Prin intermediul acestei persoane juridice Guvernul României investește, din fonduri nerambursabile acordate României de către Comisia Comunității Europene prin programul PHARE 1993 REPEDE, un fond de 15 milioane euro pentru sprijinirea întreprinderilor mici și mijlocii din România conform Memorandumului de înțelegere semnat între Guvernul României, Comisia Comunității Europene și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare la 6 iulie 1995, precum și a acordurilor ulterioare.

Având în vedere angajamentul luat de Guvernul României prin Agenția Națională pentru Privatizare în cadrul Contractului încheiat între această agenție, Fundația Post – privatizare, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și Comisia Comunității Europene la data de 10 octombrie 1996, se propune aplicarea regimului fiscal cu privire la contribuția alocată de către Comisia Comunității Europene, reprezentând fonduri de investiții, convenit pentru funcționarea Fundației Post-privatizare prin art.3 din contract în temeiul căruia „Fundația a fost înființată într-un mod satisfăcător pentru Comisie și structura adoptată nu va rezulta în nici un caz în taxarea directă sau indirectă a contribuției la capitalul propriu al Comisiei.”

VIII. Numărul foarte mare al cererilor de acordare a compensațiilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor romani pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, respectiv peste 7000, în prezent, determină ca modalitatea de lucru existentă să nu poată asigura rezolvarea în mod unitar, rapid, eficient și în spiritul legii a acestor solicitări.

Cancelaria Primului Ministru a primit numeroase sesizări privind ritmul foarte lent al analizării și validării cererilor formulate în temeiul Legii nr. 9/1998 privind acordarea de

compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940. Aceste sesizări au fost recepționate atât prin mijloacele obișnuite (suport hârtie) de comunicare, cât și prin apeluri înregistrate la linia telefonică gratuită.

În acest sens, este oportună preluarea atribuțiilor Comisiei centrale pentru aplicarea Legii nr. 9/1998 privind acordarea de compensații cetățenilor români pentru bunurile trecute în proprietatea statului bulgar în urma aplicării Tratatului dintre România și Bulgaria, semnat la Craiova la 7 septembrie 1940, din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, de către un compartiment special creat, fără personalitate juridică, condus de un secretar de stat, numit prin decizie a Primului - Ministru, în structura Cămarilor Primului Ministru.

Compartimentul propus spre înființare va prelua atribuțiile Comisiei centrale pentru aplicarea dispozițiilor Legii nr. 9/1998, va avea un număr corespunzător de angajați care vor asigura soluționarea cu celeritate a hotărârilor luate de către Comisiile județene/municipiului București.

IX. În aplicarea prevederilor O.U.G. nr. 189/2002 privind operațiunile compensatorii referitoare la contractele de achiziții pentru nevoi de apărare, ordine publică și siguranță națională nu s-au înființat Agenția de compensare pentru achiziții de tehnică specială și Comisia mixtă pentru compensarea achizițiilor de tehnică specială, organisme competente în aplicarea actului normativ privind operațiunile compensatorii.

În acest context, este necesară reglementarea cadrului pentru operațiunile compensatorii prin care se stabilesc, de către autoritățile contractante, multiplicatorii de compensare pentru operațiunile compensatorii directe și indirecte pentru proiectul privind Sistemul Integrat de Securizare a Frontierei de Stat, urmând ca la înființarea celor două organisme acestea să preia și să gestioneze, în continuare, Acordul cadru de compensare și Planul de Afaceri. Multiplicatorii de compensare propuși sunt în concordanță cu legislația europeană în materie.

X. În temeiul prevederilor Hotărârii Guvernului nr.1277/2000, prin care s-a garantat Serviciului de Telecomunicații Speciale un credit în sumă de 55 milioane USD, în anul 2003 au fost încheiate contracte externe pentru achiziția de echipamente de telecomunicații, cu firma NORTEL NETWORKS din Irlanda (contractul nr.1/622/2003 din 21.02.2003 în valoare de 15.000.000 USD) și cu firma KONGSBERG DEFENCE COMMUNICATIONS din Norvegia (contractul nr.2/622 din 21.02.2003 în valoare de 37.143.000 Euro).

Din lipsa creditelor pentru plata în vamă a taxei pe valoare adăugată, anumite cantități de echipamente se află la această dată în custodie vamală și în curs de livrare până la data de 31.08.2004, după cum urmează:

- în custodie vamală – echipamente în valoare de 2.432.223 USD (achiziționate conform contractului nr.1/622/2003) și echipamente în valoare de 18.996.336 Euro (achiziționate conform contractului nr.1/622/2003);
- în curs de livrare – echipamente în valoare de 2.358.444 Euro (achiziționate conform contractului nr.2/622/2003).

Echipamentele în cauză sunt necesare pentru funcționarea echipamentelor de telecomunicații achiziționate pentru Sistemul național unic pentru apeluri de urgență 112, pentru care s-a aprobat suspendarea plății taxei pe valoare adăugată în vamă pentru 270 zile prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/2003.

Având în vedere cele menționate mai sus, precum și importanța achiziționării acestor echipamente de către Serviciul de Telecomunicații Speciale, propunem reglementarea modului de plată a taxei pe valoare adăugată pentru aceste situații.

XI. Prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr.8/2002 a fost ratificat Acordul de împrumut în valoare de 80 milioane dolari SUA dintre România și Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare pentru realizarea Proiectului de finanțare rurală, semnat la Washington DC la 30 aprilie 2001, aprobată prin Legea nr.307/2002 și ulterior, modificată și completată prin Legea nr.399/2003.

Schema de implementare a proiectului, stabilită prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 8/2002, prevedea ca administrarea resurselor și implementarea proiectului, inclusiv asigurarea efectuării auditului, să fie în sarcina băncii trezoriere, cu care Ministerul Finanțelor Publice va încheia un acord de administrare a resurselor și implementare a proiectului. În aceste condiții, a fost selectată Raiffeisenbank (România) S.A., care a fost acceptată și de B.I.R.D. în cursul implementării proiectului. Ca urmare a analizelor efectuate împreună cu experții B.I.R.D., s-a constatat că această schemă nu corespunde necesităților de implementare și derulare a proiectului. În consecință, în sensul celor convenite cu experții B.I.R.D., a fost reorganizată și întărită Unitatea de Management a Proiectului (UMP) din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, cu preluarea tuturor atribuțiilor de implementare, iar Acordul de administrare a resurselor și implementare a proiectului a fost terminat, cu acordul părților și fără costuri suplimentare, începând cu data de 05 aprilie 2004.

Menționăm ca Raiffeisenbank este în continuare banca trezoriară a proiectului fiind depozitara contului special prin care Ministerul Finanțelor Publice administrează sumele din împrumut.

Având în vedere cele prezentate mai sus, propunem modificarea art. 2 și 3 din textul ordonanței de urgență, respectiv eliminarea prevederilor referitoare la administrarea resurselor și implementarea proiectului de către banca trezoriară, aceasta urmând să îndeplinească atribuțiile ce îi revin în conformitate cu prevederile Articolului 1, Secțiunea 1.01, lit. z din Acordul de împrumut și completarea cu atribuțiile UMP din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

XII. Ordonanța Guvernului nr.15/1996 privind întărirea disciplinei financiar - valutare, aprobată de către Parlamentul României prin Legea nr.131/1996, cu modificările și completările ulterioare, reglementează în principal la nivelul agenților economici, regimul operațiunilor de încasări și plăți între persoane juridice, iar la nivelul societăților bancare, de asigurări și financiare, stabilirea numerarului admisibil la sfârșitul zilei în casierile acestora.

În contextul Ordonanței Guvernului nr.26/1997, aprobată prin Legea nr.88/1998 pentru modificarea și completarea OG nr.15/1996, privind întărirea disciplinei financiar - valutare, persoanele juridice pot efectua plăți zilnice către alte persoane juridice și pot face încasări în numerar de la o singură persoană juridică în limita unui plafon maxim de 30.000.000 lei.

La sfârșitul zilei numerarul din casierie nu poate depăși plafonul maxim de 20.000.000 lei, sumele în plus fiind depuse de către agentul economic în cauza în contul bancar deschis.

Conform Ordonanței, plafonul maxim al numerarului admisibil la sfârșitul zilei în casierile societăților bancare, de asigurări și financiare se stabilește de către acestea, cu acordul Băncii Naționale a României.

Având în vedere că prin OG nr.15/1996 cu modificările și completările ulterioare, la art.5 și art.6 este reglementat plafonul zilnic de plăți între persoanele juridice (30.000.000 lei) și plafonul maxim pe care agenții economici nu îl pot depăși la sfârșitul fiecărei zile pentru sumele în numerar aflate în casierile proprii (20.000.000 lei), considerăm necesar și oportun modificarea și a acestor plafoane, avându-se în vedere următoarele:

- creșterea ratei inflației înregistrată de la data aplicării prevederilor OG nr.26/1997 de modificare a OG nr.15/1996, respectiv 1997.

Aceasta și în contextul prevederilor art.14 din OG nr.15/1996, cu modificările și completările ulterioare, prin care se precizează faptul că "plafoanele valorice prevăzute pentru operațiunile în numerar, precum și cuantumul amenzilor contravenționale stabilite prin ordonanța vor fi actualizate prin hotărâri ale Guvernului în funcție de evoluția preturilor".

- numeroasele sesizări primite de la agenții economici din diverse domenii de activitate prin care se solicita majorarea plafoanelor de casa și a plafonului de încasări și plăți, acestea fiind justificate prin faptul că în prezent plafoanele nu permit desfășurarea activității economice cotidiene în condiții normale;

- în România nu se practica sistemul de cărți de credit utilizat în țările dezvoltate care permit limitarea plăților în numerar fără a stânjeni activitatea agenților economici;

- existența unui număr mare de agenți economici a căror activitate se desfășoară prin mai multe puncte de lucru, situate la distanțe mari față de sediul societății, ceea ce face imposibilă depunerea zilnică la banca a sumelor ce depășesc plafonul de casa, aceasta avându-se în vedere programul de lucru al băncilor;

- nivelul actual al plafoanelor generează efecte negative asupra fluidizării operațiunilor de plăți și încasări, în contextul în care sistemul bancar întâmpina greutăți în preluarea și derularea volumului mare de operațiuni în numerar în condițiile în care, datorită creșterii preturilor și deci a volumului de încasări în numerar, agenții economici sunt obligați să se prezinte chiar de 2-3 ori pe zi la banca.

Aspectele sesizate sunt exemplificative, problemele ridicate de agenții economici cuprinzând o sferă mai largă, context în care subliniem necesitatea și oportunitatea modificării și a art.5 și art.6 din OG nr.15/1996, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la plafonul de plăți în numerar între persoanele juridice, și respectiv a plafonului de casa, în sensul majorării acestora în funcție de evoluția indicelui de inflație.

Pe alta parte, în cazul societăților bancare, de asigurări și financiare, utilizarea plafonului de casa s-a dovedit că nu-și exercită rolul de instrument de restricționare, deoarece imobilizarea fondurilor la nivelul casierilor nu oferă nici un avantaj.

Din punct de vedere statistic, evidența plafoanelor de casa nu prezintă informații relevante despre evoluția numerarului, în acest scop utilizându-se indicatorul soldul caselor de circulație. În consecință, plafonarea sumelor ce pot fi păstrate în casierii conduce la evidente inutile și activități suplimentare, generatoare de costuri nejustificate.

În consecință, se poate aprecia că renunțarea la plafoanele de casa va avea efecte pozitive, stimulatoare, în utilizarea timpului de lucru și alegerea celor mai bune decizii cu privire la utilizarea numerarului de către unitățile bancare, de asigurări și financiare.

Pe de altă parte, trebuie menționat că, pe plan internațional nu se folosește noțiunea de plafon de casa, existând o mare libertate în modul de utilizare a numerarului de către societățile bancare, de asigurări și financiare.

În contextul celor menționate, rezulta necesitatea și oportunitatea modificării și completării OG nr.15/1996, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

- obligativitatea persoanelor juridice de a efectua plăți în cadrul plafonului maxim zilnic în suma de 100.000.000 lei;

- plățile, respectiv încasările zilnice în numerar nu pot depăși plafonul de 50.000.000 de la o singură persoană juridică;

- efectuarea de plăți sau de încasări în numerar între persoane juridice, peste plafonul de 100.000.000 lei, respectiv 50.000.000 lei constituie contravenție și se sancționează cu amendă;

- în cazul agenților economici din cadrul rețelelor de magazine de tipul Cash&Carry, care sunt organizate și funcționează pe baza legislației în vigoare, se admit plăți către o singură persoană juridică în limita unui plafon în numerar în suma de 100.000.000 lei, fără a fi admise plățile fragmentate în numerar către astfel de magazine, pentru facturile a căror valoare este mai mare de 100.000.000 lei;

- la sfârșitul zilei numerarul în casierie nu poate depăși plafonul maxim de 50.000.000 lei, sumele în plus fiind depuse de agentul economic în cauza în contul bancar deschis al fiecărui agent economic;

- abrogarea art.8 din OG nr.15/1996 privind întărirea disciplinei financiar - valutare, publicata în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.24, din 31 ianuarie 1996, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.131/1996, cu modificările și completările ulterioare.

Fata de cele prezentate, propunem avizarea proiectului de Ordonanță a Guvernului, pentru modificarea și completarea OG nr.15/1996, aprobată prin Legea nr.131/1996, cu modificările și completările ulterioare, privind întărirea disciplinei financiar-valutare.

Precizam ca acest proiect a fost inclus la cap.I. "Economia și finanțe publice", pct.3 "Reglementarea unor măsuri financiare" din Legea nr.291/2004, privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe, urmând să fie promovat în perioada vacanței parlamentare.

XIII. În vederea îndeplinirii criteriilor existente în reglementările comunitare în domeniul ajutorului de stat și totodată în vederea finalizării negocierilor Capitolului nr.6- „Politica în domeniul concurenței” se impune eliminarea tuturor formelor de ajutor de stat existente în legislația națională incompatibile cu acquis-ul comunitar în acest domeniu și, în acest sens, se propune abrogarea în termen de 90 de zile de la data publicării prezentei ordonanțe a prevederilor articolului 6 alin.(1) lit.b), lit.d) și lit.e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.24/1998 privind regimul zonelor defavorizate, republicată, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr.545 din 8 noiembrie 1999, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.20/1999, cu modificările și completările ulterioare.

XIV. În vederea armonizării prevederilor legislației naționale cu reglementările comunitare în domeniul fiscal și vamal, se propune modificarea art.88, 89 și 90 din Legea nr.141/1997 privind Codul Vamal al României, cu modificările și completările ulterioare.

În mod concret propunerea vizează eliminarea taxei vamale unice de 20% aplicată la valoarea în vama pentru bunurile scoase din țara de persoane fizice, care se aplică în prezent conform art.90 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României.

XV. În vederea corelării termenilor utilizați în textul Ordonanței Guvernului nr.59/2003 privind unele categorii de bunuri scutite de la plata datoriei vamale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.545/2003, cu modificările și completările ulterioare cu cei prevăzuți în Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, pentru clarificarea prevederilor acestui act normativ și în scopul asigurării aceluiași tratament care se aplică în Comunitatea Europeană, se propune modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr.59/2003.

În consecință, se are în vedere completarea O.G. nr.59/2003 privind unele categorii de bunuri scutite de la plata drepturilor de import, în sensul excluderii de la regimul de scutire a autovehiculelor care sunt introduse în țara de persoanele cu handicap.

Totodată se propune eliminarea prevederilor care instituie limite cantitative sau valorice la scoaterea din țara de către calatori și alte persoane fizice de bunuri precum drepturile de export.

XVI. Pentru actualizarea gamei de produse funcție de evoluția tehnica a acestora, precum și pentru alinierea la gama de produse care fac obiectul comerțului cu amănuntul în aeroporturile internaționale, se propune modificarea Anexei 1 la Ordonanța Guvernului nr.86/2003 privind unele reglementări în domeniul financiar, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.609/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Propunerea are în vedere completarea Listei mărfurilor care pot fi comercializate prin magazinele existente în aeroporturile internaționale, cu următoarele produse: DVD-uri, tablouri, picturi, desene, stampe și litografii, vermuturi, aparate fotografice, filme foto, albume foto, rame foto, bere

XVII. În vederea corelării cu prevederile Legii nr.571/2003 privind Codul Fiscal cu cele existente în legislația din domeniul vamal se propune modificarea art.343 din Regulamentul de aplicare a Codului Vamal aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1114/2001, cu modificările și completările ulterioare.

Propunerea de modificare a art.343 din Regulamentul de aplicare a Codului vamal se refera la scutirea de drepturi de import pentru produsele de proveniența străină care sunt destinate aprovizionării navelor romane care efectuează curse în străinătate, produse de catering.

XVIII. Prin Legea nr. 116/2004 privind aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 29/2004 pentru reglementarea unor masuri financiare - ordonanța prin care s-au adus o serie de modificări și completări Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația agenților economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicata, cu modificările și completările ulterioare - s-a instituit un sistem specific de comercializare a consumabilelor destinate aparatelor de marcat electronice fiscale.

Potrivit acestui sistem :

- consumabilele pot fi comercializate numai de către producătorii și importatorii de aparate de marcat electronice fiscale, autorizați în condițiile legii, denumiți distribuitori autorizați, precum și de către unitățile de distribuție și/sau service acreditate la cererea acestora;

- consumabilele destinate aparatelor de marcat electronice fiscale trebuie să asigure menținerea lizibilității datelor înscrise în documentele emise cu aceste aparate pe perioada de arhivare prevăzută de lege;

- întreaga responsabilitate pentru calitatea consumabilelor furnizate utilizatorilor de aparate de marcat electronice fiscale aparține distribuitorilor autorizați;

- consumabilele trebuie să fie personalizate cu datele necesare identificării distribuitorului autorizat, tipului consumabilelor, producătorului consumabilelor, producătorului hârtiei (în cazul roletelor de hârtie), precum și a unității agreeate de către distribuitorul autorizat pentru comercializarea consumabilelor, dacă este cazul.

Aceste prevederi au făcut obiectul discuțiilor purtate în cadrul negocierilor cu Uniunea Europeană pentru încheierea Capitolului 6 - Politica în domeniul concurenței, concluzia desprinsă fiind aceea că actualul sistem de comercializare a consumabilelor destinate aparatelor de marcat electronice fiscale este anticoncurențial și, în consecință, trebuie modificat în sensul liberalizării comercializării acestor consumabile.

Potrivit noului sistem de comercializare a consumabilelor propus, utilizatorii aparatelor de marcat electronice fiscale pot achiziționa consumabile, de tipul și cu caracteristicile tehnice prevăzute în manualul de utilizare al aparatului și care asigură menținerea lizibilității datelor înscrise pe perioada de arhivare prevăzută de lege, de la orice agent economic ce furnizează astfel de produse, iar întreaga răspundere pentru calitatea consumabilelor folosite/furnizate revine utilizatorilor în solidar cu furnizorii consumabilelor. Pentru creșterea responsabilității utilizatorilor și a furnizorilor consumabilelor în această privință se impune stabilirea unor amenzi contravenționale corespunzătoare.

Totodată, pentru corelare cu dispozițiile unor acte normative incidente, se impune modificarea unor dispoziții ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999, după cum urmează :

1.Prin Legea nr. 116/2004, au fost majorate amenzile contravenționale pentru încălcarea dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999.

Întrucât limita maximă a amenzii prevăzută la art. 11 alin. (1) lit. c) din aceasta ordonanță de urgență depășește limita maximă prevăzută, pentru amenzile contravenționale stabilite prin lege sau ordonanță, de Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al

contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare, se impune reducerea corespunzătoare a acesteia.

2. Prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 29/2003 privind aplicarea prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 831/1997 pentru aprobarea modelelor formularelor comune privind activitatea financiară și contabilă și a normelor metodologice privind întocmirea și utilizarea acestora, cu modificările și completările ulterioare, au fost stabilite activitățile de livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate direct către populație pentru care agenții economici care intra sub incidența Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 sunt obligați să emită facturi fiscale, cu consecința neutilizării aparatelor de marcat electronice fiscale.

Având în vedere că, prin Legea nr. 116/2004, toate aceste activități au fost enumerate între excepțiile prevăzute la art. 2, respectiv, la lit. j) - s), din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, referirea la alte asemenea activități de la litera t) a acestui articol trebuie eliminată.

XIX. Stadiul actual al negocierilor pentru închiderea Capitolului 6 “Politica în domeniul concurenței” reclama armonizarea totală și fără echivoc a legislației românești în domeniul concurenței cu legislația comunitară.

Armonizarea și punerea în practică a acquis-ului comunitar în domeniul concurenței, încă înainte de data aderării României la Uniunea Europeană, constituie o condiție esențială pentru închiderea provizorie a Capitolului 6 de negocieri, prevăzută a avea loc în anul 2004, conform angajamentelor asumate și, totodată, o componentă importantă în procesul general de pregătire a României pentru a face față presiunilor concurențiale.

Legea nr. 143/1999 privind ajutorul de stat, cu modificările și completările ulterioare, reprezintă legea cadru în materia ajutorului de stat. În cadrul ultimelor consultări tehnice desfășurate la Bruxelles, reprezentanții DG Concurență au solicitat modificarea Legii nr. 603/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 143/1999 privind ajutorul de stat. Ținând cont de aceste observații, modificarea legii vizează:

- Lărgirea sferei de definire a autorităților care acorda măsuri de natura ajutorului de stat; astfel, pe lângă stat și unitățile administrativ-teritoriale este adăugată noțiunea de “alte organisme care administrează surse ale statului sau ale colectivităților locale.”

- Obligatorietatea notificării către Consiliul Concurenței a măsurilor de ajutor de stat cu caracter social sau a ajutoarelor de stat acordate pentru înlăturarea efectelor cauzate de dezastre naturale sau de evenimente excepționale.

- Extinderea ariei de exemplificare a măsurilor de ajutor de stat cu acele garanții sau participări cu capital ale statului, acordate nu numai de către stat și autorități publice, ci și de “alte organisme care administrează surse ale statului sau ale colectivităților locale”.

- Înlocuirea noțiunii de “colectivități ale județului, orașului, comunei” cu noțiunea de “colectivități locale”.

- Înlocuirea dispoziției permisie cu dispoziții imperative în ceea ce privește măsurile ce trebuie luate de Consiliul Concurenței referitor la recuperarea ajutoarelor de stat ilegale și interzise.

- Constituirea bazei legale privind sancționarea de către Consiliul Concurenței, în cursul procedurii de investigare pe baza de ordin, a contravențiilor săvârșite de beneficiarii de ajutor de stat.

XX. Pentru ca activitatea de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului să se desfășoare cât mai operativ și eficient se impune modificarea și completarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 128/1998 pentru reglementarea modului și condițiilor de valorificare a bunurilor confiscate sau intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, prin lărgirea și diminuarea sferei de aplicare după cum urmează:

- valorificarea în condițiile ordonanței a mijloacelor de plată în valuta convertibilă;
- trecerea în categoria bunurilor exceptate de la prevederile ordonanței a bunurilor imobile intrate, potrivit legii, în proprietatea privată a statului, ce provin din succesiuni vacante, care nu se valorifică în termen de 180 de zile de la data evaluării.

În această situație bunurile respective trec în proprietatea privată a unităților administrativ-teritoriale, cu destinația de locuințe sociale, în condițiile legii.

XXI. La data de 22 noiembrie 1928 a fost semnată, la Paris, Convenția privind expozițiile internaționale, pe care România a ratificat-o prin Decretul nr. 2.581/ 1930 și care a intrat în vigoare la data de 17 ianuarie 1931.

Prin Convenția privind expozițiile internaționale se reglementează înființarea Biroului Internațional al Expozițiilor (B.I.E), ca organ administrativ ce supraveghează și asigură aplicarea acestei convenții și se stabilesc regulamente de bază privind clasificarea expozițiilor, drepturile și obligațiile organizatorilor și ale participanților și frecvența cu care se pot desfășura aceste manifestări.

Legea nr. 235 din 2 iunie 2003 aprobă preluarea de către Ministerul Dezvoltării și Prognozei a drepturilor și obligațiilor, inclusiv a obligațiilor de plată a cotizației anuale, ce decurg din calitatea României de membru al Biroului Internațional al Expozițiilor (B.I.E.), de la Ministerul Afacerilor Externe care gestiona anterior această relație.

Ca urmare a desființării Ministerului Dezvoltării și Prognozei, coordonarea relațiilor cu această organizație internațională nu a fost atribuită nici unei alte instituții.

Ținând seama de importanța menținerii calității României de membru al Biroului Internațional al Expozițiilor, precum și de necesitatea promovării intereselor statului român și dezvoltării cooperării cu alte state în cadrul acestei organizații, se impune adoptarea unor măsuri care să permită desfășurarea în condiții optime a relației cu această organizație internațională.

La 30 martie 2004, România a fost admisă ca membru cu drepturi depline în cadrul Centrului de Dezvoltare al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE).

Această decizie reprezintă un pas major în dezvoltarea și intensificarea relațiilor cu OCDE în vederea îndeplinirii condițiilor de admitere a României în grupurile și structurile de lucru ale organizației și urmează cursul strategiei de etapă în vederea obținerii statutului de țară membră a Organizației, conform Programului de Guvernare 2001-2004.

În acest context, ca urmare a deciziei Consiliului OCDE și a scrisorii Secretarului General al OCDE, domnul Donald J. JOHNSTON, România este onorată să răspundă pozitiv privind asumarea obligațiilor ce decurg din admiterea României ca membru cu drepturi depline în cadrul Centrului de Dezvoltare al OCDE și să dețină un loc în cadrul Governing Board.

Transmiterea unui răspuns pozitiv din partea Ministerului Afacerilor Externe, în numele Guvernului român va reprezenta practic intrarea în vigoare a Acordului dintre cele două părți, convenit cu această ocazie, inclusiv asumarea de către România a plății cuantumului anual al contribuției financiare în valoare de 25.000 Euro anual.

XXII. În cadrul legislativ actual, care reglementează mecanismele fiscale cu rol în stimularea economică, au apărut acte normative noi prin care se încearcă creșterea gradului de colectare a arrierelor și în același timp menținerea și revitalizarea activității contribuabililor.

Printre aceste acte normative se evidențiază Legea nr. 147/11.05.2004 privind aprobarea O.U.G. nr. 78/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu - Sisești" și Legea nr. 230/2004 privind aprobarea O.G. nr. 38/2004 pentru modificarea O.G. nr. 57/2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică.

Aplicarea prevederilor acestor doua acte normative întâmpina o serie de greutăți generate de existenta unor prevederi incomplete și de neconcordanțe apărute ca urmare a punerii în practica a acestora.

În principal, greutățile se refera la:

- neprecizarea organului competent care acorda înlesnirile la plata ;
- inexistenta unor prevederi referitoare la sumele reprezentând obligații bugetare care au fost încasate de la data intrării în vigoare a prevederilor până la data eliberării certificatului de obligații bugetare ;
- inexistenta unor prevederi cu privire la sumele ramase de plata din eşalonările la plata acordate și care vor fi scutite de plata conform prevederilor celor doua acte normative mai sus menționate.

Față de cele prezentate mai sus, s-a elaborat proiectul de modificare a celor doua acte normative, astfel:

Referitor la prevederile Legii nr.230/2004:

a) se modifică art.2 alin.(1) și se precizează că înlesnirile la plată sunt acordate unităților de cercetare – dezvoltare organizate ca institute naționale de cercetare – dezvoltare, instituții publice de cercetare- dezvoltare finanțate din venituri proprii, precum și ca societăți comerciale cu capital majoritar de stat și cu obiect principal de activitate de cercetare – dezvoltare – proiectare.

b) la art.2 alin.(2) se precizează că obligațiile fiscale care fac obiectul înlesnirilor la plată sunt cele din certificatele de obligații bugetare, nestinse la data emiterii acestor certificate;

c) art.4 alin.(4) precizează că înlesnirile la plată reglementate pentru obligațiile față de bugetul de stat și bugetele administrate de Agenția Națională de Administrare Fiscală, se vor acorda de către organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, unde debitorii sunt înregistrați ca plătitori de impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare.

Referitor la prevederile Ordonanței Guvernului nr.57/2002:

a) se modifică art.22² alin.(1) și se precizează că înlesnirile la plată sunt acordate unităților de cercetare – dezvoltare reorganizate ca institute naționale sau ca instituții publice conform prevederilor acestui act normativ.

b) la art.22² alin.(2) se precizează că obligațiile fiscale care fac obiectul înlesnirilor la plată sunt cele din certificatele de obligații bugetare. Nestinse la data emiterii acestor certificate;

c) art.22² alin.(4) precizează că înlesnirile la plată reglementate se vor acorda de către organele teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, unde debitorii sunt înregistrați ca plătitori de impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare;

d) art.22² alin.(5) precizează că înlesnirile la plată reglementate se vor acorda cu respectarea legislației în domeniul ajutorului de stat.

Facilitățile fiscale prevăzute la art.22² din Legea nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a academiei de Științe Agricole și Silvicultură "Gheorghe Ionescu-Sisești", astfel cum a fost introdus prin Legea nr. 147/2004 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 78/2003 pentru modificarea și completarea Legii nr. 290/2002, se vor acorda numai după reorganizarea unităților de cercetare-dezvoltare în conformitate cu prevederile art.II din acest act normativ.

XXIII. Ordonanța Guvernului nr. 57 din 16 august 2002 privind cercetarea științifică și dezvoltarea tehnologică, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 324 din 8 iulie 2003 stabilește cadrul legal și modalitățile de finanțare a acestei activități. Prin Legea nr. 324/2003 s-a stabilit ca fondurile alocate acestei acțiuni de la bugetul de stat pentru acțiunile finanțate pe baza de

programe, precum și pentru celelalte cheltuieli, stabilite în condițiile legii, să reprezinte cel puțin 0,8 % din P.I.B.

Aplicarea acestei prevederi ar presupune în anul 2005 un efort bugetar de 20.606,4 miliarde lei, cu circa 16.000 miliarde lei mai mult decât este prevăzut în bugetul de stat aprobat pe anul 2004. Acest efort bugetar suplimentar nu poate fi susținut în anul 2005, fapt pentru care s-a propus cuprinderea în proiectul ordonanței de Guvern privind reglementarea unor măsuri financiare ca prevederile referitoare la alocarea de la buget a unui procent de minim 0,8 % din P.I.B. pentru cercetare să se suspende până la data de 31 decembrie 2005.

XXIV. Gestionarea fondurilor nerambursabile alocate României de către Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente acestora, este reglementată prin Ordonanța de Urgență nr. 63/1999, aprobată prin Legea nr.22/2000.

Deoarece, la elaborarea inițială a Ordonanței de Urgență nr. 63/1999 au fost luate în considerare numai aspecte în legătură cu implementarea programului PHARE, odată cu extinderea responsabilității Guvernului României privind utilizarea și asigurarea integrității fondurilor transferate de Uniunea Europeană în cadrul programelor ISPA și SAPARD, a apărut necesitatea modificării prevederilor Ordonanței de Urgență nr.63/1999 pentru asigurarea funcționării mecanismelor de finanțare și de cofinanțare a fondurilor comunitare ISPA și SAPARD.

În acest sens, a fost elaborată Ordonanța Guvernului nr.6/2002, privind modificarea și completarea Ordonanței de Urgență a Guvernului nr.63/1999 cu privire la gestionarea fondurilor nerambursabile alocate României de către Comunitatea Europeană și a fondurilor de cofinanțare aferente.

În conformitate cu art. 3 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 63/ 1999, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 6/ 2002, cu privire la gestionarea fondurilor nerambursabile alocate României de către Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente acestora, Guvernul României, prin Ministerul Finanțelor Publice, garantează integritatea contribuției financiare a Comunității Europene și asigură respectarea utilizării acestuia conform destinației stabilite prin memorandumuri de finanțare, memorandumuri de înțelegere, acorduri de finanțare precum și prin alte documente încheiate sau convenite între Comisia Europeană și Guvernul României.

Ministerul Finanțelor Publice, prin Responsabilul Național cu Autorizarea Finanțării, are responsabilitatea gestionării fondurilor comunitare alocate României prin instrumentele financiare de preaderare PHARE, ISPA și SAPARD, inclusiv a creării mecanismului de recuperare a sumelor cheltuite necuvenit sau pierdute provenind din fonduri comunitare.

În cadrul Poziției Comune aferente Capitolului de negociere nr. 28 "Controlul financiar", Comisia Europeană solicită României să înființeze un mecanism de recuperare a fondurilor comunitare cheltuite necuvenit sau pierdute și să informeze Uniunea Europeană în legătură cu calendarul prevăzut pentru înființarea acestuia.

Ca urmare, în cadrul Strategiei dezvoltării controlului financiar public intern în România, este prevăzut ca obiectiv stabilirea unui sistem corespunzător pentru prevenirea neregulilor și lupta împotriva fraudei, care să permită identificarea și raportarea rapidă, precum și recuperarea sumelor pierdute, obiectiv asumat și în cadrul documentului de poziție revizuit, aferent capitolului de negociere nr. 28 "Controlul financiar".

În vederea stabilirii cadrului de reglementare referitor la recuperarea sumelor plătite necuvenit sau pierdute din asistența financiară nerambursabilă acordată României de Uniunea Europeană și din cofinanțarea aferentă au fost elaborate Ordonanța nr.79/2003 privind controlul și recuperarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente utilizate necorespunzător precum și, Hotărârea de Guvern nr.1510/2003 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr.79/2003 privind controlul și recuperarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente utilizate necorespunzător

Deși, actele normative elaborate menționate mai sus au dezvoltat aspecte cu privire la stabilirea cadrului legal care să permită alocări bugetare pentru finanțarea unor costuri neeligibile, precum și a autorităților competente care gestionează recuperarea efectivă a creanțelor bugetare rezultate din nereguli și/sau fraudă, conform prevederilor în vigoare referitoare la colectarea creanțelor bugetare, din activitatea practică a rezultat că acestea sunt insuficient dezvoltate și se impune stabilirea mai clară a acestora motiv pentru care se propune completarea articolului 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.63/1999 cu privire la gestionarea fondurilor nerambursabile alocate României de către Comunitatea Europeană, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente acestora cu modificările și completările ulterioare precum și modificarea articolul 10 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 79/2003 privind controlul și recuperarea fondurilor comunitare, precum și a fondurilor de cofinanțare aferente utilizate necorespunzător.

XXV. De asemenea , pentru motivele sus menționate se propune si modificarea ordonanței Guvernului nr.79/2003 privind controlul si recuperarea fondurilor comunitare, precum si a fondurilor de cofinanțare aferente utilizate necorespunzător.

XXVI. Potrivit prevederilor Legii privind Statutul Băncii Naționale a României nr.312/28 iunie 2004 art.28 “Operațiuni cu Trezoreria statului” și art.29 “Operațiuni cu titluri de stat”, Banca Națională a României va percepe comisioane atât pentru decontarea operațiunilor prin contul curent general al trezoreriei statului cat și pentru operațiunile cu titluri de stat efectuate în calitate de agent pe contul statului, începând cu data de 30 iulie a.c., data la care, potrivit prevederilor art.59, intra în vigoare aceasta lege.

Ministerul Finanțelor Publice este autorizat conform art.22 “Comisioane” din Legea datoriei publice nr.313/28 iunie 2004, sa plătească comisioane pentru activitățile derulate de instituțiile financiare inclusiv de către Banca Națională a României în calitate de agent al statului, începând cu data de 1 ianuarie 2005.

Totodată, menționăm ca pentru a se putea plăti aceste comisioane este necesar ca Ministerul Finanțelor Publice sa stabilească sursele pentru plata acestora, atât în bugetul de stat cat și în bugetul trezoreriei statului.

În vederea reglementării legale a aspectelor menționate anterior, propunem suspendarea intrării în vigoare a prevederilor cu privire la perceperea de comisioane prevăzute la art.21, 28 și 29 și prevederea interzicerii creditării pe descoperit de cont al statului prevăzută la art.7 alin.(2) din Legea privind statutul Băncii Naționale a României, nr.312/2004, precum și completarea capitolului V “Bugetul trezoreriei statului” din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, aprobată cu modificări prin Legea nr. 201/16.05.2003, cu un nou element de cheltuieli a bugetului trezoreriei statului, respectiv comisioane percepute la decontarea operațiunilor prin contul curent general al trezoreriei statului de către Banca Națională a României si/sau agentul sau mandatat pentru administrarea sistemului de plăți.

XXVII. Art.26 alin.(5) din Legea privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, nr. 346/2004 prevede ca:

“Sumele alocate potrivit prezentului articol pot fi utilizate și pentru acoperirea unor cheltuieli proprii de funcționare ale ordonatorilor de credite, numai în măsura în care activitățile acestora, consacrate stimulării întreprinderilor mici și mijlocii și cheltuielile proprii aferente pot fi evidențiate și urmărite distinct”.

Considerăm ca aceasta prevedere nu se justifica întrucât utilizarea unei părți din sumele alocate de la bugetul de stat (destinate finanțării programelor de dezvoltare, sprijinire și de susținere a dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii), pentru acoperirea unor cheltuieli proprii de

funcționare ale unor instituții finanțate integral de la bugetul de stat (care desfășoară activități consacrate stimulării întreprinderilor mici și mijlocii) nu este necesară, aceste instituții - potrivit atribuțiilor specifice ale ordonatorilor de credite respectivi - având rol de gestionare și monitorizare a fondurilor alocate pentru stimularea întreprinderilor mici și mijlocii.

XXVIII. În Monitorul Oficial al României nr.654/20.07.2004 a fost publicată Legea nr.341/2004- Legea recunoștinței față de eroii-martiri și luptătorii care au contribuit la victoria Revoluției române din decembrie 1989, care a abrogat Legea nr.42/1990 pentru cinstirea memoriei eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, precum și răniților din timpul Revoluției din decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Această nouă lege prevede drepturi mai generoase decât cele stabilite până în prezent, astfel:

- a) potrivit prevederilor art.4 alin.(3) lit.e), art.4 alin.(4) și art.5 alin.(1) lit.m) din lege, se lărgeste sfera de acordare a indemnizațiilor pentru noi categorii de beneficiari – respectiv luptători răniți și reținuți neîncadrați în grad de invaliditate, luptătorul remarcat prin fapte deosebite cu un venit mai mic decât salariul mediu brut pe economie- și se propun drepturi noi (acordarea unei indemnizații lunare luptătorilor și urmașilor eroului – martir, adăugată la pensia pentru limită de vârstă) – ceea ce conduce la influențe financiare estimate la peste 75 miliarde lei lunar, respectiv peste 900 miliarde lei anual.
- b) au crescut cuantumul celorlalte indemnizații reparatorii acordate în prezent prin majorarea coeficienților aplicați la salariul mediu brut pe economie, rezultând o influență financiară de circa 3,8 miliarde lei lunar, respectiv 46,6 miliarde lei anual.

Întrucât legea a intrat în vigoare nu se mai poate avea în vedere o prorogare a prevederilor acesteia.

2. Sursa de finanțare a indemnizațiilor acordate în baza Legii nr.341/2004 nu este clar menționată, iar în proiectul de Norme pentru aplicarea acesteia se propune suportarea acestora din bugetul asigurărilor sociale de stat, propunere care nu se justifică în condițiile în care aceste drepturi nu sunt bazate pe un sistem contributiv și nu pot fi cuprinse în sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale.

3. Art.5 alin.(2) potrivit căruia „Drepturile acordate conform prezentei legi nu sunt considerate venituri, nu se impozitează și nu afectează acordarea altor drepturi”, nu se justifică în condițiile în care, chiar în textul aceluiași articol al legii, la alin.(1) lit.f) se menționează că garantarea creditelor bancare contractate pentru cumpărarea sau construirea unei locuințe în localitatea de domiciliu se poate face cu indemnizația calculată conform prevederilor prezentei legi.

De asemenea, în condițiile menținerii textului de la alin.(2) se poate ajunge în situația ca beneficiarul indemnizației să poată solicita acordarea ajutorului social în baza Legii nr.416/2001 privind venitul minim garantat.

XXIX. Prin Legea nr. 190/2004 privind stimularea privatizării și dezvoltării societăților comerciale din domeniul agriculturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004, au fost stabilite o serie de facilități societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului, precum și terenuri ale altor proprietari, persoane fizice și/sau juridice, privatizate sau în curs de privatizare.

Legea nr. 190/2004 a fost elaborată în vederea creării condițiilor pentru menținerea viabilității și sporirii atractivității societăților comerciale agricole.

Aplicarea prevederilor acesteia a generat o serie de dificultăți, atât pentru creditorii bugetari implicați în acordarea îlesnirilor la plata obligațiilor restante datorate de societățile comerciale agricole care urmează să fie supuse privatizării, cât și pentru aceste societăți.

Trebuie menționat faptul că privatizarea societăților comerciale din agricultura s-a realizat în baza O.U.G. nr. 198/1999 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri agricole sau terenuri aflate permanent sub luciu de apă, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 607 din 13 decembrie 1999, respectiv Legea nr. 268/2001 privind privatizarea societăților comerciale ce dețin în administrare terenuri proprietate publică și privată a statului cu destinație agricolă și înființarea Agenției Domeniilor Statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 299 din 7 iunie 2001, cu modificările și completările ulterioare.

Aceste două acte normative prevăd o procedură diferită în ceea ce privește încheierea contractului de concesiune în urma privatizării, în sensul că, în baza O.U.G. nr. 198/1999, acest contract se încheiea cu adjudecatarul acțiunilor deținute de stat la societățile comerciale.

Conform prevederilor Legii nr. 268/2001, cu modificările și completările ulterioare, contractul de concesiune trebuie încheiat cu societatea comercială ale cărei acțiuni au fost vândute de către statul român.

De asemenea, modificarea Legii nr. 190/2004 este necesară pentru o corelare mai clară a prevederilor acestei legi cu prevederile Legii nr. 254/2002 privind unele măsuri pentru creșterea atractivității la privatizare a societăților comerciale cu capital integral sau parțial de stat, ce dețin în administrare terenuri agricole proprietate publică sau privată a statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 303 din 8 mai 2002, cu modificările și completările ulterioare.

XXX. Unul din angajamentele asumate de România în cadrul negocierilor la cap 7 „Agricultură” în ceea ce privește construcția instituțională a fost crearea Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală ca organism al statului membru prin care se vor gestiona fondurile europene și naționale destinate agriculturii. Aceasta a fost înființată prin Legea nr. 1/2004 publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 162/25.02.2004.

Potrivit art.2 alin.1 al Legii nr.1/2004, în termen de 8 luni de la data intrării în vigoare a Regulamentului de organizare și funcționare al Agenției, aceasta va gestiona fondurile alocate de la bugetul de stat reprezentând sprijin financiar destinat susținerii agriculturii și va pregăti structura instituțională pentru implementarea plăților directe și a sistemelor de intervenție. În urma aprobării structurii organizatorice, statului nominal de funcții și Regulamentului de organizare și funcționare a Agenției de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, Industrie Alimentară și Dezvoltare Rurală prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor, apelor și mediului nr. 126/2004, începând din luna noiembrie 2004, Agenția trebuie să gestioneze fondurile alocate de la bugetul de stat. Pentru a se încheia exercițiul financiar al anului 2004, precum și pentru a se finaliza implementarea măsurilor organizatorice necesare se propune ca activitatea efectivă a Agenției pentru gestionarea fondurilor de la bugetul de stat să se facă începând cu 1 iulie 2005.

În conformitate cu prevederile pachetului financiar propus României la încheierea negocierilor, sumele destinate agriculturii au fost nominalizate pentru trei destinații, respectiv: Măsuri de piață, Plăți directe și Dezvoltare rurală, motiv pentru care legea trebuie completată în acest sens.

Prin prevederile art.16 ale Hotărârii Guvernului nr.497/2004 pentru stabilirea cadrului instituțional pentru coordonarea, implementarea și gestionarea instrumentelor structurale, Agenția a fost desemnată ca autoritate de plată pentru FEOGA Orientare și pentru Instrumentul Financiar de Orientare pentru Pescuit (IFOP), ceea ce impune modificarea legii.

Potrivit Memorandumului nr. 5/6704/17/06/2004, aprobat de Domnul Adrian Năstase – prim ministru al României, referitor la implementarea sistemului de garanții aferente certificatelor de import/export pentru produsele agricole, activitatea de eliberare a licențelor de export și import a produselor agricole va fi completată de instituirea sistemului de garanții aferente acestora și va fi în responsabilitatea Ministerului Economiei și Comerțului – Departamentul de Comerț Exterior, ca autoritate de implementare a celor două mecanisme comerciale. Începând cu 1 ianuarie 2007 urmează ca Agenția să preia aceste activități precum și personalul aferent de la Ministerul Economiei și Comerțului – Departamentul de Comerț Exterior, motiv pentru care legea trebuie completată în acest sens.

O serie de activități urmează a se realiza în anul 2005 în cadrul Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, respectiv în cadrul direcțiilor pentru agricultură și dezvoltare rurală

județene de către personalul cu responsabilități în managementul sprijinului financiar de la bugetul de stat. În aceste condiții personalul Agenției se asigură și prin preluarea personalului existent.

S-a efectuat o evaluare a necesarului de posturi pentru funcționarea Agenției în calitate de ordonator secundar de credite începând cu anul 2005 și se impune majorarea numărului maxim de posturi la 2900 persoane. Acest număr urmează a fi stabilit pe măsura aprobării actelor normative de sprijin a producătorilor agricoli prin ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale.

XXXI. Având în vedere faptul că, în cursul perioadei de tranziție a României la economia de piață, instituțiile financiare internaționale au susținut intens procesele economice, prin acordarea de împrumuturi ce au ajutat la implementarea proiectelor necesare transformărilor economice și la intensificarea reformelor structurale, precum și faptul că o serie de proiecte vor fi finanțate pe baze private, fără implicații asupra fondurilor bugetare și a plafonului de îndatorare externă, propunem modificarea cadrului legal ce reglementează repartizarea profitului la societăți naționale, companii naționale și societățile comerciale cu capital integral de stat, precum și la regiile autonome, respectiv Ordonanța Guvernului nr.64/30.08.2001, astfel încât să permită acestora, ca profitul contabil rămas după deducerea impozitului pe profit să poată fi repartizat și pentru constituirea surselor proprii de finanțare aferente proiectelor cofinanțate din împrumuturi, contractate în baza garanțiilor proprii.

XXXII. În cadrul proiectului sunt cuprinse prevederi referitoare la abrogarea unor dispoziții din actele normative în vigoare, ce privesc deductibilitatea din venituri a investițiilor efectuate, precum și facilități fiscale care nu mai sunt în concordanță cu dispozițiile Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal. Propunem includerea acestor abrogări, întrucât aceste reglementări creează distorsiuni și discriminări în aplicarea impozitului pe profit și a impozitului pe venit.

Pentru evitarea paralelismelor legislative se impune totodată abrogarea dispozițiilor privind acordarea regimului de mărfuri de export pentru livrările de combustibili, lubrifianti și alte materiale consumabile utilizate de nave în voiaje internaționale, această facilitate fiscală regăsim-se la art.143 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal care reglementează scutirile de taxă pe valoare adăugată pentru exporturi sau alte operațiuni similare și pentru transportul internațional.

De asemenea apare necesară abrogarea alineatului (3) al articolului unic din Legea nr.325/2004 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr.31/2004 pentru aprobarea suplimentării cu suma de 1.215 miliarde lei a programului „Dezvoltarea durabilă a zootehniei și eficiența sectorului de producție animalieră, precum și reabilitarea sectorului piscicol din România”, întrucât suplimentarea cu suma de 1.215 miliarde de lei a programului „Dezvoltarea durabilă a zootehniei și eficiența sectorului de producție animalieră, precum și reabilitarea sectorului piscicol din România” a fost efectuată înainte de rectificarea bugetară.

Eliminarea prevederilor art.238 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, are la baza propunerea făcută în acest sens de către Consiliul Concurenței care considera ca acest articol contravine Legii concurenței nr.21/1996, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că asociațiile patronale stabilesc înțelegeri deosebit de nocive mediului concurențial prin practicarea unui preț minim obligatoriu pentru toți producătorii de alcool etilic, distilate și băuturi alcoolice spirtoase.

Păstrarea acestor prevederi ar constitui o barieră în închiderea Capitolului VI de negociere cu Uniunea Europeană “Politica în domeniul concurenței”.

Având în vedere cele arătate mai sus, este necesară abrogarea art.238 - Prețuri minime - de la Capitolul V al titlului VIII din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, stabilite pentru alcool, distilate și băuturi alcoolice spirtoase.

Față de cele prezentate, a fost elaborat proiectul de Lege anexat, în vederea aprobării Ordonanței Guvernului privind reglementarea unor măsuri financiare, pe care îl supunem Parlamentului spre adoptare.

